

Miketz, Haftarah, December 28, 2024

Zechariah 2:14-4:7

(14) Shout for joy, Fair Zion! For lo, I come; and I will dwell in your midst—declares GOD. (15) In that day many nations will attach themselves to GOD and become God’s people, and God will dwell in your midst. Then you will know that I was sent to you by GOD of Hosts. (16) GOD will claim Judah as a special portion in the Holy Land—and will choose Jerusalem once more. (17) Be silent, all flesh, before GOD! For [God] is roused from the holy habitation. (1) I was further shown Joshua, the high priest, standing before the angel of GOD, and the Accuser standing at his right to accuse him. (2) But [the angel of] GOD said to the Accuser, “GOD rebukes you, O Accuser; GOD who has chosen Jerusalem

זכריה ב'י"ד-ד'ז'

(יד) רָנִי וְשִׂמְחִי בַת־צִיּוֹן כִּי
הִנְנִי־בָא וְשֹׁכְנִתִּי בְּתוֹכְךָ
נְאֻם־יְהוָה: (טו) וְנִלְוּ גוֹלִים רַבִּים
אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעָם
וְשֹׁכְנִתִּי בְּתוֹכְךָ וַיְדַעַתְּ כִּי־יְהוָה
צָבָאֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ: (טז) וְנָחַל
יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אֲדַמַּת
הַקֹּדֶשׁ וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: (יז)
הִם כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי יַעֲזֹר
מִמַּעֲוֹן קֹדֶשׁוֹ: {פ} (א) וַיִּרְאֵנִי
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי
מִלְאָךְ יְהוָה וְהַשָּׁטָן עֹמֵד עַל־יְמִינִי
לְשַׁטְנוֹ: (ב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׁטָן
יַעֲזֹר יְהוָה בְּךָ הַשָּׁטָן וַיִּגְעַר יְהוָה
בְּךָ הַבַּחָר בִּירוּשָׁלַם הֲלוֹא זֶה אֹד
מִצֵּל מֵאֵשׁ: (ג) וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ
בְּגָדִים צוּאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמִּלְאָךְ:

rebukes you! For this is a brand plucked from the fire.” (3) Now Joshua was clothed in filthy garments when he stood before the angel. (4) The latter spoke up and said to his attendants, “Take the filthy garments off him!” And he said to him, “See, I have removed your guilt from you, and you shall be clothed in [priestly] robes.” (5) Then he gave the order, “Let a pure diadem be placed on his head.” And they placed the pure diadem on his head and clothed him in [priestly] garments, as the angel of GOD stood by. (6) And the angel of GOD charged Joshua as follows: (7) “Thus said GOD of Hosts: If you walk in My paths and keep My charge, you in turn will rule My House and guard My courts, and I will permit you to move about among these attendants. (8) Hearken well, O High Priest Joshua, you and your fellow priests sitting before you! For those men are a sign that I am

(ד) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הַעֲמֻדִים לְפָנָיו
לֵאמֹר הֲסִירוּ הַבְּגָדִים הַצְּאִים
מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֶעֱבַרְתִּי
מֵעָלָיָךְ עֲוֹנֶךָ וְהִלְבַּשׁ אֶתְךָ
מִחֻלְצוֹת: (ה) וַאֲמַר יְשִׁימוּ צָנָף
טְהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיְשִׁימוּ הַצָּנִף
הַטְּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשְׁהוּ בְּגָדִים
וּמְלֶאכֶּה יְהוּה עֹמֵד: (ו) וַיַּעַל מְלֶאכֶּה
יְהוּה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: (ז) כֹּה־אָמַר
יְהוּה צְבָאוֹת אִם־בְּדַרְכֵי תֵלֶךְ וְאִם
אֶת־מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר וְגַם־אֶתְּהָ
תִּדְוֶן אֶת־בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר
אֶת־חֻצְרֵי וְנִתַּתִּי לָךְ מֵהַלְכִים בֵּין
הַעֲמֻדִים הָאֵלֶּה: (ח) שָׁמַע־נָא
יְהוֹשֻׁעַ | הִכְתֵּן הַגְּדוֹל אֶתְּהָ וְרַעֲיָךְ
הַיֹּשְׁבִים לְפָנֶיךָ כִּי־אֲנֹשִׁי מוֹפֵת
הָמָּה כִּי־הִנְנִי מֵבִיא אֶת־עַבְדֵּי
צָמַח: (ט) כִּי | הִנֵּה הָאָבִן אֲשֶׁר
נִתַּתִּי לְפָנָי יְהוֹשֻׁעַ עַל־אָבִן אַחַת
שְׁבַעַה עֵינַיִם הִנְנִי מִפְתַּח פֶּתַח־הָ
נְאֻם יְהוּה צְבָאוֹת וּמִשְׁתִּי אֶת־עֵוֹן

going to bring My servant the Branch. (9) For mark well this stone that I place before Joshua, a single stone with seven eyes. I will execute its engraving—declares GOD of Hosts—and I will remove that country’s guilt in a single day. (10) In that day—declares GOD of Hosts—you will be inviting each other to the shade of vines and fig trees.” (1) The angel who talked with me came back and woke me as someone is wakened from sleep. (2) He said to me, “What do you see?” And I answered, “I see a lampstand all of gold, with a bowl above it. The lamps on it are seven in number, and the lamps above it have seven pipes; (3) and by it are two olive trees, one on the right of the bowl and one on its left.” (4) I, in turn, asked the angel who talked with me, “What do those things mean, my lord?” (5) “Do you not know what those things mean?” asked the angel who talked with

הָאֲרֶז־הַהֵיא בַיּוֹם אֶחָד: (י) בַּיּוֹם
הַהוּא נָאֵם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ
אִישׁ לְרֵעֵהוּ אֶל־תַּחַת גֶּפֶן
וְאֶל־תַּחַת תְּאֵנָה: (א) וְיִשָּׁב
הַמְּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּי וַיַּעֲרֵנִי כְּאִישׁ
אֲשֶׁר־יִעֹזר מִשְׁנָתוֹ: (ב) וַיֹּאמֶר אֵלַי
מָה אַתָּה רֹאֶה (וַיֹּאמֶר) [וַאֲמַר]
רָאִיתִי | וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּלָה
וְגִלָּה עַל־רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נִרְתִּיהָ
עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוֹצְאוֹת
לְנֵרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ: (ג) וְשְׁנַיִם
זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִיְמִין הַגִּלָּה
וְאֶחָד עַל־שְׂמֹאלָהּ: (ד) וְאָעַן וַאֲמַר
אֶל־הַמְּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּי לֵאמֹר
מָה־אֵלֶּה אֲדֹנָי: (ה) וַיַּעַן הַמְּלֶאךָ
הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ
מָה־הֵמָּה אֵלֶּה וַאֲמַר לֹא אֲדֹנָי: (ו)
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה
דְּבַר־יְהוָה אֶל־זֶרְבָבֶל לֵאמֹר לֹא
בְחַיִּל וְלֹא בְכֹחַ כִּי אִם־בְּרוּחִי
אֶמַר יְהוָה צְבָאוֹת: (ז) מִי־אַתָּה

me; and I said, “No, my lord.” (6)
Then he explained to me as follows:
“This is the word of GOD to
Zerubbabel: Not by might, nor by
power, but by My spirit—said GOD
of Hosts. (7) Whoever you are, O
great mountain in the path of
Zerubbabel, turn into level ground!
For he shall produce that excellent
stone; it shall be greeted with
shouts of ‘Beautiful! Beautiful!’”

הַר־הַגָּדוֹל לְפָנַי זְרֻבָבֶל לְמִישֶׁר
וְהוֹצִיא אֶת־הָאֶבֶן הָרִאשֹׁנָה
תְּשֻׁאוֹת תֵּן תֵּן לָהּ: {פ}